

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 16639

за изменение в частта за разноските

гр. София, 15.05.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в**  
закрито заседание на 15.05.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

като разглежда дело номер **4827** по описа за **2022** година докладвано от съдията,  
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила на 25.04.2025 г. молба от адв. А. А. от САК, процесуален представител на жалбоподателя по настоящото дело „Хофман Консулт България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], с искане за измерение на Решение №12902/12.04.2025 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските. С молбата се иска на дружеството да бъдат присъдени и направените разноски за адвокатско възнаграждение така, както са предявени със списъка на разноските по чл.80 ГПК, а именно в размер на 2000 лева. С молбата е представен банков документ за платено по банков път адвокатско възнаграждение.

Насрещната страна Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ в представен на 09.05.2025 г. отговор оспорва искането с доводи за неговата неоснователност, тъй като документът установяващ извършеното плащане, е представен след изтичане на преклузивния срок за това – последното заседание по делото.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, както и аргументите, изложени в отговора и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 17.04.2025 г., а молбата е входирана в съда на 25.04.2025 г. В проведеното на 26.03.2025 г. открито съдебно заседание адв. А. е представил списък на разноските по чл.80 ГПК, в който са включени и разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №12902/12.04.2025 г., постановено по настоящото дело, съдът се е произнесъл по оспорването, като е приел жалбата за основателна и е отменил оспорения акт. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК за основателно е прието своевременно направеното искане на оспорващия за присъждане на разноски. В тази връзка е прието, че по делото са

налични доказателства за внесена държавна такса от 50 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 1403,95 лева. По отношение на претендирания адвокатски хонорар, съдът е приел, че видно от приложения договор за правна защита и съдействие, договорено е възнаграждение в размер на 2000 лева, за които е посочено, че са платени по банков път. Доказателства за плащането им обаче не са представени. Затова на дружеството са присъдени разноски в размер на 1453,95 лева, до която сума са приети за доказани. Изложено е, че липсата на доказателства за извършено плащане на адвокатския хонорар по банков път, както е договорен, е основание същият да не се присъжда, защото на страната се дължат само разноските, за които са налице доказателства, че са извършени.

С депозираната на 25.04.2025 г. молба за изменение на решението в частта за разноските адв. А. е представил в заверено копие преводно нареждане, видно от което на 01.06.2022 г. „Хофман Консулт България“ ЕООД му е превело сумата от 2250 лева. В основания за плащане е посочено името на дружеството, а в допълнителни пояснения – NR. P-12-234, който номер отговаря на номера на оспорения акт, а именно Разпореждане №P-12-234 от 28.04.2022 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Отговорността за разноски по административни дела е уредена в чл.143 от АПК. В ал.1 на същия текст е предвидено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Предвид това в мотивите на решението съдът е приел, че искането на адв. А. е основателно.

С представените до приключване на устните състезания обаче доказателства се установяват само извършените разноски за внесена държавна такса в размер на 10 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 1403,95 лева. Доказателства за плащане на договореното адвокатско възнаграждение не са били представени. Този факт се установява едва с представянето на доказателства с искането за изменение на решението. Но съдът намира, че същите не следва да се вземат предвид при постановяване на настоящото определение, тъй като не са своевременно представени – до приключване на последното открито съдебно заседание. Към този момент се преклудира правото на страните да представят доказателства, включително и за направени от тях и претендирани разноски. В този смисъл се и мотивите по т.1 от тълкувателно решение по Тълкувателно дело № 6/2012 г.на ОС на ГК и ТК.

Предвид това молбата на оспорващия за допълване на Решение №12902/12.04.2025 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските е неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

## О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането адв. А. А. от САК, процесуален представител на жалбоподателя по настоящото дело „Хофман Консулт България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], за измерение на Решение №12902/12.04.2025 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: